

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknak és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyeg-díj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtá-bélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyiltér soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden esütörtökön.

A lap szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentelen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

Mezőgazdaságunk és hitel.

A magyar gazdaközönségnél azonnal beáll a krízis, mihelyt a gabnaárak alácsúsznak, s ez a válság bizonyítja azt, hogy a magyar gazdának nincs tartalék tőkéje. A magyar gazda egész évi munkaerejét a lutriba rakja, ha az időjárás kedvező, a termés beült: akkor boldogul, akkor még az adóját is kifizeti, de ha a föld nem terem csak egy nyáron, már akkor állami vetőmagra, kényszerkölcsönre szorul. Nálunk a mezőgazda sorsa egyenesen az időjárástól függ.

Sok jó tanácsot hallottunk és olvastunk már az agrikultúra emelésére nézve; miniszterek, mágnások, gazdakör, stb. foglalkoznak a földmivelő sorsa javításával. Azt mondja az egyik: termeljünk hust alma helyett, — fejlesszük állattenyésztésünket, nemesítsük marhaállományunkat, s akkor a gabnaár hullászását alig fogja a gazda érezni.

Hát nem olyan régen volt az még, midőn téres legelőinkre azt mondták a szakértő gazdászok: törjük fel ezt a rengeteg sok szabad földet, több hasznat látunk az eke után, mint a mezei legeltetésből; csináljunk belterjes gazdálkodást, termeljünk takarmányt s tartsuk jászlon a jószágunkat. Akkor ez volt a divatos theoria, mert volt gabnakivitel, s a magyar liszt kezdett európai hirre vergődni. Most a szakértő gazdászok azt mondják: kevesebb magtermelés, nagyobb mérvű állattenyésztés! No hát ugyancsak megjárna most a szilágymegyei kis gazda, ha a szakértőkre hallgatva, — mikor a ló, sertés, szarvasmarha potom áron sem adható el piacainkon, mert nincs mivel tartani. Van olyan idő, hogy takarmány alig terem az árnyjárta vidékeken s esős nyáron a mester-ségcső szőke is elromlik. s ilyenkor ha magtermelés nem volna, bizony a marhatartás keservesen megbosználna a szakértelmét.

Mások a mezőgazdasági válság ellen az iparban látnak menekülést, mondván: terem-

sünk iparos államot s akkor nem kell exportálni nyers terményeinket!

Észembe jut erre a hetvenes évek tanügyi mozgalma, midőn a saját unisóno azt hangoztatta: real-iskolát a gimnázium helyett! Jelszavunk lesz a realis képzés — s ime a real-iskolák néptelenednek, a gimnáziumok pedig tul tömnek. Most az ipariskoláknak van divatja. Egyes mágnások s maga a szakminiszter az iparos képzést hangoztatják, de azért a birtokos uri ember hallani sem akar róla, hogy az ő kedves fia iparos legyen. Folytassa min-denik az apja mesterségét, gondolja magában.

Ilyenformán leszünk mi az iparos állammal is. Magyarországnak iparosai legtöbbször ma is bevándorolt idegenek, mint ezt az iparosok nevei bizonyítják, — a magyar nép a mezőgazdaságnak szeretett mindig élni. Századok kellenek arra, míg magyar ipar lesz, a szó valódi értelmében. A magyar birtokos tönkre jut inkább, mintsem az ekét porölylyel föleserelje.

Mezőgazdaságunkat tehát a hazai ipar mostanában meg nem menti a válságtól, — más-hol kell tehát ellenszert keresnünk.

Az ilyennek ajánlják sokan az ősos hitel. És nem is ok nélkül. Nines földmivelés sehol a világon, mely oly drágán állítaná elő a föld termését, mint a miénk. Az orosz, román, amerikai gazda sokkal ősos-bban adhatja gabnáját, mint a magyar, mert ősos-bb munka-erővel dolgozik. Ki van számítva, hogy a magyar gazda középtermés mellett 8 forintot alól csak veszteséggel adhatja el búzáját.

Igaz, hogy földmivelésünkben is sok a hiba. Nem akarjuk belátni, hogy kevesebb föld jobb műveléssel több hasznat ad. Igaz, hogy a mezőgazdaságnak sok ágát elhanyagoljuk s a kultur-cikkeket alig ismerjük, — de az is igaz, hogy az ok-szerű földmiveléshez tőke kell s ez hiányzik. A magyar kis gazda, ha kölcsönre szorul, azt a kis takarékpénztárakból, vidéki bankokból veszi s ezek a kis bankok mind nye-

részkednek. Hiába van usz-orastörvény, a kamatláb 10—12% a vidéken s már az utolsó paraszt is váltót ír alá! Ilyen kamatot a mi mezőgazdáink nem bírnak meg. A két földhitel-intézet pedig nem a paraszt gazdának való. Így történik aztán az, hogy évről-évre pusztulnak a kis birtokok, nem csak a tőke, de a föld-birtok is torlódni kezd.

Ősös pénz volna tehát a fő gyógyszer, mely mezőgazdaságunkat megmenthetné, s itt már csakugyan a kormányra s a törvényho-zásra kell apellálnunk. Nem új földhitelintézet kell nekünk, mert elvégre az is nyerészkedés volna, hanem állítsunk törvényhozás útján köz-ségi takarékpénztárakat, melyek a község egye-temleges felelőssége alá helyezettnek s a köz-ségi összes határterület képezné a hypothekát. Ősös kezelés, közvetlen ellenőrzés mellett, min-den nyerészkedést kizárva, ez adhatna ősös pénzt a paraszt gazdának s bizonyosan nagyot lendítene földmivelésünkön. A kormány közve-titené a tőkét a községek részére s kölcsönök-tek részülnként az adótörvény szigorával haj-taná be.

Egyébiránt az eszmét csak felvetjük, de nem részletezzük. Kodifikálják az okosok; — hanem annyit mondunk, hogyha gyorsan nem segítünk földmivelésünkön, elpusztul az a nép, mely a kenyeret termeli, nem lesz honja a ha-zában, ha az ég rajta nem könyörül!

Gáthalmi.

Eszmék a socialista mozgalmak köréből.

A socialista mozgalom korunk egy jelentős tünényé. E mozgalom az összes társadalmi, tulaj-don- és munkarend ellen van irányozva. Nem lévén megelégedve a most fennálló társadalmi, tulajdon és munkaviszonyokkal, ezeket másképen, egészen

nehezen hagyja el az isteni szikra a föld durva rő-gét. A vallás egyenliti ki az ellentéteket, ez az ősz szekőto kapocs a két véglet között, ez ad vigaszt reményt, nyugalmat, az elválás kínos perceiben.

És százszorta jaj annak, ki elvesztve hitét, nem tud már remélni. Az annyira félt végleges megsem-misülés bizonytalansága pokoli kinokat szenvedtet vele!

Jól esik a tudat, hogy vannak gyöngéden érző lények, kik szeretve gondolnak reánk, kiknek talár gondolatunknál hevesebben dobog szívük — éppen úgy megnyugtató a remény, hogy halálunk után töb-ben-kevesebben, talán csak a szük családi kör, vagy csak egy lény is fájlni fogja elvesztésünket. Az örömtelt együttlétre, a boldog multra gondolva, ele-into könyet, később évek multán egy-egy sóhajt ál-doz emlékünknél!... Tiszteletet, részvétet érek s az öröm a megnyugvás egy nemét érzem látva sőtét lepleben a zokogó gyászt!

Hanem ezen tömör hatalmas oszlopok a gyá-szólo özvegy emelte hanton azon benyomást teszik reám, mintha attól tartott volna a szép asszony, hogy a jó öreg megunja oda lenni a magányt s vágyani fog vissza az ő gyöngéden ölelő karjai közé. Sok gránitot, sok márványt rakatott a sirra, hogy: — „könnyű legyen a hant porai felett!“ — Aludj csendesen jó öreg! Sok nemes tett jelzi hosszú éltedet. Sok jót tevé, legtöbbet imádott nő-del szemben. De semmi sem volt oly szép, nemes tett töled, semmi sem bizonyítja jobban szerető gyöngédséged s figyelmedet mint az, hogy voltál kegyes még idejében elköltözni abba a szebb, boldo-gabb hazába!

Azért a kis birtokért, mely vagy ötven ezer forintot jövedelmez évenként, s abból a pár ezer

TÁRCZA.

Látszat és való.

Irta: Balogh Jenő.

(Folyt és vége.)

Gyöngéden ápolt, virágokkal fedett kis sirhant előtt állok. Tömör vasemlék, rajta arany betűk. Kit köt ide a mulandóság s kit vonz az elvesztett kedves iránti gyöngéd szeretet? Ah, a név ismerős. Előkelő fiatal házaspár temeté ideleánykáját. — „Feledhetet-len gyermekünknek Margitkának.“ — Kissé alább: „Te alszol s a szülők szíve vérzik elvesztésed miatt“... Szegény kis angyal! Azt a hibát, hogy születélt, csak úgy tehetted némileg jóvá, hogy siet-tél — meghalni. Születésed közeledtét nem várta örömpreső szívvel anyád, nem büszke önértéssel apád. Az remegett, ez — kétkedett! Az első hang mit a világra jöve adtál, sirás volt — kiállhatatlan gyermeksirás. Panasz, szemrehányás, kétkedés, bün-bánat volt e hang eredménye. Nem szeretett senki. A ki szeretett volna a természet legszentebb törvé-nyénél fogva, — az nem mert szeretni. Terhére voltál mindenkinek... Szegény kis ártatlan! Te nem voltál oka, hogy szüleid szeméi kékek, a tied pedig — feketék. Aludj csendesen! Lelke fent van az égben az angyalok között, mert az Ur nem bün-teti, csak azt, a ki — bünös... A látszatnak, a világnak elég van téve, hantodat gondozzák — a temető örök. Megfizetnek érte — a bánatos szülők!

Itt ismét egy „vigasztalhatlan“ hitves keserg szivrepesztő fájdalmában eitemetett ura hantja felett!

Mennyire szeretted, mily gondosan, teljes odaadással ápolt a férjét — pedig az atyja lehetett volna neki. Szegény fiatal özvegy... A ki csak tehetett, sietett részvétét kifejezni s enyhíteni az özvegy bánatát. — Furcsa az élet! Akkor is vigasztalnak, midőn tudják, hogy szívünk nem szomorú, máskor is, midőn örülnek bukásunk felett. — „Bolond a világ, roszak az emberek!“

Nines előttem semmi tiszteletreméltóbb, mint a valódi, igaz fájdalom. Meghajtom fejem az oltár előtt zokogó bánatos özvegy előtt: — nagy az ő veszte-sége, egy életet, egy szép jövő boldogságát temette föld alá. — Együtt érezek a szülője hantján térdelő gyermekkel, vele suttozom akaratlan is: „és az örök világosság fényeskedjék neki“... Önkéntelen meglepetve térek ki a gyászba burkolt alak előtt, tisztelet és részvét s nem tagadom — az öröm, a megnyugvás vegyes érzetével tekintek utána.

A gyász maga tiszteletet ébreszt bennem, a fájdalom részvétet kelt s megnyugvást, örömet érek a gondolatnál, hogy még sem hagyjuk el nyomtalan az élet színpadát. Bár nagy változást nem okoz ha-lálunk, a nap azután is derűlten mosolygva árasztja éltető sugarait, a rét tovább virul, a madarak to-vábbra is éppen oly vigan csicseregnek, az emberek együtt és egyenként tovább folytatják ádáz harcu-kat a létért, küzdenek tovább azért a kis szük la-kásért ott a sir ölében, melybe végre is — pihenni térnek! Önzők vagyunk s fáj a gondolat, hogy ki-mulunk, elfelednek még azok is, kik legjobban sze-rettek, azok is megszokják hiányunkat, mintha soha sem is lettünk volna. Nem testi fájdalom, hanem a bizonytalanság, kétség s remény, a megsemmisülés rideg ijesztő gondolata az, mi a haldokló végper-ceit oly gyötrőkké teszi. A lélek fájdalmas vergő-dése, a test kínos vonaglása tanuskodik arról, mily

új alapon akarja rendezni, mely mindenkre nézve általános jólétet teremtené.

Világos, hogy ezzel a mostani állami rendet is terveibe vonja és annak megfelelő új szerkezetet szándékozik adni. Mert a mostani társadalmi és állami rend oly bensőleg vannak összeforrvá, hogy az előbbének újraalkotása az állami rendre is szükségkép hatást fogna gyakorolni és ennek is megfelelő újraalkotását vonná maga után.

A szociálisták maguk is elismerik ezt, bárha törekvéseik ezek oldalát, számolván a körülményekkel, nem engedik különösen szembetűnni, többé-kevésbbé palástolgatják.

Felfogható tehát, hogy azok, kiket a dolgok mostani rendjének fenntartása érdekel, a szocialista mozgalmat komolyan elítélik, annak jogosultságát tagadják és csakis borzongó aggodalommal tudnak annak fészkelődéseire tekinteni.

Nem oly valaminek tekintendő ez, mely csak úgy esetleg áll a társadalmi fejlődésnek útjába. Ennek mélyebben rejlő okai vannak, melyek nem helybeli és esetleges természetűek, hanem általános jelleggel bírnak.

A hol a történelemben nagymérvű társadalmi felforgatásokat látunk, azokat mindig mélyen rejlő okok készítették és idézték elő, úgy, hogy kik a felforgatásokat megindították, csak a kanócot illesztették a puskaporos hordóra és a már előkészített gyúanyagot robbantották föl. Pl. a francia forradalom összes borzalmaival nem oly esemény volt, melyet egyes forradalmárok izgatásai idézhettek volna elő, hanem mélyen rejlő okok készítettek azt elő, melyek együttes működésének aztán elvégre katasztrófában kelle kitörnie.

Épen így áll a dolog korunk szocialista mozgalmára nézve is. Felületesen gondo közös és igazságtalan lenne, ki ennek minden terhét a szocialista nyugtalankodók vállaira akarná rakni. Mélyebben gyökerező és általánosabb okoknak kellett e hatalmas mozgalmat megindítani, úgy hogy vezérszerplő egyéniségei nem annyira szerzői, mint inkább csak főfő képviselői az általános mozgalomnak.

Helyes és igazságos ítéletet csak akkor hozhatunk a szocialista mozgalom és annak vezetői felől, ha nem állapotunk meg a pusztaság jelenségéi, hanem annak okait fürkészszük. Ilyen ítéletre szükségük van mindazoknak, kik ezen szocialista tüneménynyel foglalkoznak.

Csak így lehetséges majd alkalmas eszközt találni, melylyel e mozgalmas áramlat ellen dolgozni lehet és azt utjában a sikerre való kilátással feltartóztatni.

Ki e mozgalmat nem ismeri, afelelől helyesen nem ítél, mert annak mélyebb okait nem ismeri, az nem lesz képes megválasztani az eszközöket sem, melyek e mozgalmakat megakadályozhatnák.

És ha a mélyebben rejlő okokat kutatjuk, melyekre a szocialista mozgalom visszavezethető, rájövünk, hogy ezeket a jelenleg fennálló társadalmi rend szolgáltatja. A mai társadalmi rend szülte, szoptatta és nevelte fel azt oly félelmes hatalommá, melyet manapság képvisel. E gondolat nem új. Csak elfogulatlan, higgadt gondolkodás kell hozzá, hogy meggyőződjék mindenki a dolog érdeme felől.

A múlt század végén, a francia forradalom óta, a 89-iki elvek alapján oly társadalmi rend honosult meg, mely a szocialismus csiráját hordá magában.

Az 1789-iki forradalmat a polgárság indította meg, mely a régi feudális társadalmi rend megcsontosult és elkorhadott maradványait halomra dönté és új társadalmi rendet tákolott össze, melyben maga a polgárság vitte a főszerepet. Ezen új társadalmi rend pedig a liberális gazdálkodás alapelvein épült fel, mely már a 18-ik században elő volt készítve smelyet Smith Ádám öntött formába, míg újabb időkben az ugynevezett manchester-theoriába csapott át. Ezen liberális gazdálkodás alapelveivel a polgárság teljesen rokonszenvezett, hanem annál hevesebb megáramlatításoknak lett kitéve a munkások részéről. És mi történt? Reactiót indított meg a liberális polgárság ellen, miként előbb ezen liberális polgárság reagált a felsőbb feudális rendek ellen és megingattá annak helyzetét. A munkásoksztyál épen azon álláspontot foglalta el, melyet előbb a polgárság a nemesi és papi osztály ellen. Így fejlődött ki lassankint a szocialista mozgalom, mely annál inkább erősült és terjedt, minél nyomasztóbb lett a liberális manchesterség további fejlődése.

A szocialismus azt akarja, hogy a privát tulajdon, legalább a mennyiben termelőtőke és fekvőségi tulajdon, szűnjék meg és helyét a társasági, vagy kollektív tulajdon foglalja el. Szerinte a magántulajdon intézménye ellenkezik a társadalommal, mert azt eredményezi, hogy egyesek meggazdagodnak, míg a munkás néptömegek eloldusodnak és a gazdagok szolgálivá lesznek. Ezen visszás állapotokat csak a kollektív-tulajdon intézménye szüntetheti meg mely a társadalomban minden embert a gazdasági jólétnek egyenlő fokára emel. A magántulajdon megszüntével aztán eltörölendő az örökösödési jog is, mert hiszen ennek csak a magántulajdon intézményének fenntartása mellett van értelme.

Kétségtelen, hogy e szocialista törekvés oly szélsőséget jelez, mely maga is antiszociális. Mind a kettő jogosult, t. i. a magán és a társas tulajdon. Valóban magántulajdon nélkül nem állhatna fenn a család, mert a családra nézve a birtok képezi az anyagi alapot. A család a tulajdonban bírja szilárd alapját. A családot a tulajdon gazdasági személyisé teszi. Család, tulajdon nélkül, csak levegőben függ; nem tudja, hova tegye lábát, midőn arról van szó, hogy a társadalomban állást foglaljon és érdekeit elő kellene mozdítania.

De épen úgy megköveteli a társadalmi rend a társas tulajdont is. Mert ily együttes tulajdon nélkül nagyobb társasági szervezetek nem alakulhatnak, vagy legalább egészséges, önálló élet azokban ki nem fejlődhetik. Csattanósan bizonyítja ezt a községi intézmény, ezen első messzebb ágazó organikus társulat, mely a társadalomban több egymás mellett lakó családból nő ki. Miként a családra nézve a magántulajdon, vagy a községre nézve a községi tulajdon a lét anyagi alapját képezi. Miként a család az ő magán tulajdona által, úgy a községi is az ő községi tulajdona által lesz gazdasági személyiséggé. Mihelyt elveszünk a községi tulajdont, a község mindjárt az egymás mellett lakó családok pusztaság összegévé zsugorodik; nem lesz többé oly intézmény, mely fölött áll a családoknak; nem lesz többé valóságos és élő gazdasági személyiség. A község egy ügyes bürokrata fogalomká törpül. A bureauból nagyon könnyű egy sereg családot községgé összedömszokolni. E műtétet végre lehet hajtani még oly családokon is, melyek közvetlenül

den szórakoztatja, annak minden élvezetét ad! Szó nem hallik — hadd daloljon a kis csalogány, az éj csendjében elijedne az emberi hangtól. A szerelemről, boldogságtól dagadó kebelből egy-egy sóhaj tör elő: miért is nem tart a boldogság örökké, miért is van vége mindennek, minek kezdetét idő jelzi! . . . Két ragyogó szempár málázva tekint a susogó lombokon itt-ott megpihent fénybogárkák felé, majd a delejesség egymás felé vonzza, a különböző sugárakat elnyelik a sugárt lövelő szempárok, örömköny ragyog a félig lezárt szempillákon . . . oly szép, oly boldog az élet! A karok összebb fonódnak, az ajkak egyesülnek, hosszú, édes csókban két lélek összeforr! Majd ismét elcsendesül minden, csak a csalogány dala hallik tovább a szellő ringatta csalitban! . . . Te nem hallod, nem látod ezt. Béke veled! „Már ezt az életet hozza így magával, ez ellen tenni nem lehet!“

*

És így tovább e sirok ezerein. A legtöbbször a látszatnak ellent mond a való. Sokszor hallom viszaszóhajtani a régi jó időköt s a panaszt, hogy hanyatlik erényünk. Pedig bizony mondom, a mai emberek sem sokkal rosszabbak, mint őseink voltak. Csak az idő haladt, a világ nem változott. A személyek változnak ugyan, de az emberi erények és bűnök változatlan örökségként szállnak nemzedékről nemzedékre!

nem szomszédok. Hanem ez aztán csakis bürokratikus tákolmány, nem pedig élő társas organismus. Hogy a község ilyen legyen, a községi tulajdon szilárd alapján kell állania. Egyedül ez képezi az anyagi ragasztószert, mely a községet, mint természetes organikus intézményt összetartja és megadja neki társadalmi és gazdasági önállóságát.

A természetes rend tehát megköveteli, hogy mind magán, mind pedig társtulajdon legyen az emberi társadalomban. Mind a kettő karöltve járjon egymással, és kölcsönösen korlátozza, egyensúlyozza egymást. Egyik se emelkedjék a másik felett túlsúlyra. A tulajdonrend csak ily föltét alatt felelhet meg a társadalom szükségleteinek.

(Vége köv.)

Különfélék.

* **Veni Sancte.** Ma nyitotta meg a helybeli romkath. püspöki gymnasium ünnepélyes isteni tisztelettel az új 1890—91-iki tanévet. A r. k. templomban főt. Csak Alajos gym. igazgató fényes segédlettel mutatta be az egek Úrának az áldozatot, segítségül hívta az Isten segédelmét a tanári kar áldásos működésére, az ifjúság szorgalmára, a szülők törekvéseire.

* **Változások** a helybeli gym. tanári karában. Az új tanévben gymnasiumunk tanári kara két új taggal illetőleg kiváló tanerővel gyarapodott, a mennyiben főtiszt. Mahalosik Bónó és Fetzner Ferenc okleveles gym. rendes tanárok jöttek a nyilvánossági joggal felruházott tanintézetünkhöz. Gratulálunk a gymnasiumnak az új akquisitiohoz.

* **Az új vasut.** A deás-zilahai vasut megnyitására nagyban folynak az előkészületek. Jelenleg a vónal kavicolása van folyamatban, mely befejezője szokott lenni az efféle építkezésnek; de még jó sokáig eltart, mert az új állomási főnökök már jövő hó 2-án elfoglalják állomásaikat. hogy a szükséges kavics vonatok teljes biztonsággal közlekedhessenek. A megnyitás folyó hó 25-én, esetleg október hó 1-én fog megtörténni.

* **Hymen.** Suciu Demeter sz. csehi ügyvéd és birtokos eljegyezte Hosszu Etelka kisasszonyt, néhai Hosszu Elek volt kir. aljbíró kedves és szép leányát Kirván.

* **Vihar.** Hatalmas vihar vonult végig a város és vidék felett f. hó 2-án az esti órákban. Délkeletről indult meg a szembántó villámlás és földet rázó dörgés közepette az orkán. Majd nyugatra és éjszakra került a Magura háta mögé és onnan dörgöttette-csattogtatta villámlait három ízben is a beállott óz. Különben hálá az égnek, hogy vihar volt, mert a már türehtetlen hőség, por és miazmateli légkör erre az évre valószínűleg megszűnt.

* **Sz.-Somlyó város** képviselő testülete jövő évi legtöbb adót fizető tagjainak ideiglenesen kiigazított jegyzéke összeállított és az az időközben netalán beérkező felszólamlások elbírálása mellett folyó hó 9, 10. és 11. napjain fog végrelegesen kiigazíttatni. Ezt az utca szegletén éke-kedő egy fa ragasról olvastuk le, a hol az ideiglenes névjegyzék is kiragaszta van és mi — ámbár a város jelenlegi vezetői nem tartják szükségesnek ily fontos ügyben is lapunkat igénybe venni s az érdekelt, különösen pedig adókétszerezés beszámításán jogosult okleveles egyéneket, elégnék tartja az utca szegletek placátjaira utalni — a közérdekben fekvőnek találuk az illetők figyelmét e helyen is felhívni. Annak idejében a névsort is közölni fogjuk.

* **Esküvő.** Folyó hó 2-án egész esendben esküdött örök hűséget az ev. ref. templomban Pálosy Dénes temesvári kereskedelmi akadémiái tanár a városunkban előnyösen ismert kedves Helmezy Róának. Az egymáshoz illő derék ifjú párja lapunk szerkesztője kérte Istennek áldását s az ég meg is szólalt a felhők ölében s nyomban esendes eső hullott az oly régóta szomjuhozó földre le. Mi is melegen üdvözljük az ifjú párt s kívánunk nekik állandó boldogságot.

* **Tanító választás.** A m.-csaholyi ev. ref. egyházközség aug. hó 24-én Török Lajos okleveles tanítót választotta meg kántortanítójává. A szép pályához méltó kitartást és buzgalmat kívánunk.

* **Lapunk** múlt számában jeleztiük volt, hogy megtekintjük a zilahi kisedvevéd egyesület óvintézetében múlt hó 28-án a gyermekek által bemutatott évi foglalatosságok eredményét, — valamint a sz.-somlyói alapítványi ovoda évi vizsgáját s jelen számunkban összehasonlító kimerítő jelentést fogunk tenni. Ertesülvén azonban, hogy Szilágy-Somlyó város rendkívüli közgyűlése folyó hó 4-én déltán 3 órákor fogja tárgyalni Nagy László alapító és ovoda képviselő, mint ilyen által beadott, az óvónő mulasztása, sibre vonatkozó hivatalos jelentésére — a polgármester ur e jelentést erőszakkal panasznak akarja bélyegezni — beadott polgármesteri jelentést, — e tárgyalásnak elébe vágni nem akarván, a két óvoda működésének önként kínálkozó összehasonlításáról ez alkalommal lemondunk s fenn tartjuk magunknak a jogot, hogy a gyűlés tárgyalási eredményének méltatásával kapcsolatban válthassuk be telt igéretünket.

* **A zilahi törvényszéki palota** alapozási munkálatai serényen folynak. Most, hogy az épület körvonalai a földből jó részben kiemelkedtek, láthatni az impozáns méreteket, a számos helyiséget, melyek majd az igazságszolgáltatás rendelkezésére állanak.

forintból mit megtakarítottál s mit voltál szíves magaddal nem vinni . . . kaptál egy szép emlékövet. Rajta írva vagyon: „feledhetetlen“ . . . „vigasztalhatatlan“, stb. Aludj békével! . . . Minek mondjam neked, hogy ezek csak megszokott frázisok? Azt sem sugom meg, hogy alig egy évvel ide költözésed után a „vigasztalhatatlan“ örök hűséget esküdött a Ferenciek templomában. Magam is ott valék a fényes esküvőt bámuló sokaság között. — De hát minek is volna ezt neked tudni. Jó dolog az, hogy az a hat lábnyi föld oly áthatlan s az érzékek úgy eltompulnak oda lenni.

A mi a feledhetlenséget illeti valóban megemlékeznek rólad. Hisz ez másként nem is lehet. Minden, mi körültek van: a vidéki kastély zöldelő rónák közepett zugó patak partján, a fővárosi palota aranyozott termei, fény, pompa, gazdaság, jólét, minden mi környezi s az élet boldogságának egyik fő tényezője, töled maradt nekik, a te fíradtságod, munkád eredménye. A szép asszony úgy emlékszik meg rólad, hogy: a jó öreg, ferje pedig öreg urról beszél.

Felkeresi-e olykor szellemed régi kedvenc séta helyedet az árnyas fasort kastélyod keleti oldalán? Gyakorta sétál ott a fiatal pár s ilyenkor emléked nem kísérti őket. Boldogan, egymás vállára hajtva fejüket, eszndes, világos nyári estéken órahosszat nézik szótlanul azt a csodálatos hol növekedő, hol kiscsibedő két sötét alakot ott az ut porondján, majd felemelkedve a fák sudarán, de folyton követve őket. Saját árnyékuk az, mely bohókásan utánozza az ő ölélsüket s minden mozdulatukat. A ki boldog, azt min-

* **Nagy szerencsétlenség kis bajjal.** Mult hó 25-én a megye két legszebb leányát nagy veszély fenyegette. A vidékünkön általános köztisztületnek és közszeretnek örvendő nagyfalusí tisztartó N. F. két szép leányát a hintóból egy kis árokhá sodorta a két szép paripa. Valami ügyetlen fekete gubás oláhok közvetlenül a kocsi mellett gyújtogattak kénest gyufát az éj sötétjében; a hirtelen fénytől megvadultak a lovak és elragadtak. Egy árok partján felfordult a kocsi, a benne ülő két elegáns leánynak, hála az égnek nem történt a nagy ijedelemnél egyéb baja, ha csak azt nem veszi kis bajnak a jó apa, hogy B . . . kisasszonynak a holdog menyaszonynak a kicsi kacsója egy picikét kimarult. Szerencsére nem az, a melyen a jeggyűrűt mosolyogva viseli.

* **Uj körjegyző.** A Diósodon f. hó 27-dikén megtartott körjegyzői választás alkalmával hét pályázó közül Thuri Domokos szilágypókerezszturi körjegyzőt közfelkiáltással választották meg.

* **Érdekes** bünper nyert a napokban befejezést a zilahi kir. törvényszék előtt. Városunk egyik derék polgára Pozner Ábrahám ellen évekkel ezelőtt egy esekélyebb összegű perben letett esküjéért hamis eskü bűntette miatt vizsgálat lett elrendelve. A törvény jégbe-tűje mindhárom forumon bűnösnek találta és börtönbüntetésre ítélte. Időközben vádlott oly okmányok birtokába jutott, melyek alapján ügyések újra felvételét kérelmezhetette és pedig teljes sikerrel. A zilahi kir. törvényszék 890—1890. hf. sz. a. hozott ítéletével az újrafelvételi eljárásnak hely adása mellett az ezen ügyben hozott eddigi összes ítéleteknek hatályon kívüli helyezésével vádlottat felmentette és ezen felmentő ítélet a budapesti kir. ítéltáblának 24 470—1890. sz. a. helybenhagyó ítélete folytán már jogerőre is emelkedett. Örvendünk, hogy igyekvő, derék polgártársunk visszadva lett ez által a társadalomnak.

* **Homokzivatár.** Mult hó 26-án egy a maga nemében ritka és borzadalmusan szép zivatár lepte meg azokat az utazókat, kik N-Károlyból a Szilágyság felé igyekeztek a vonattal utazásuk célpontját elérni. Tasnád és Tasnád-Szántó között észre lehetett venni hogy az alföldi róna felől sötét sárga-piros felhők emelkedtek a láthatáron. Hirtelenül beborult az egész vidék; a gőzök erőlködött, hogy meneküljön a vihar elől, de az sebesebben nyargalt, mint a mi vicinális gőzparipánk. Tasnád közelében utólrta a hatalmas szélvész a vonatot. Mintha égni kezdett volna körös-körül a róna, oly hatalmas füstbőz hasonló, gomolygó tömbök vettek körül félkör alakjában Tasnád vidékét. Csak azon csudálkozott mindenki, hogy dörgés és villámlás sehol sem vala tapasztalható. Percek múltán megfejtette a rejtélyt kiki a maga esze járása szerint. A nyargaló vihar nem volt más, mint egy a Debrecen vidékéről leszármazott homokvihar mely apró, ködparányaihoz hasonló finom homok részecskéket szórt végig a mi szilágymegyei hegyeink felé. Még a délutáni órákban is mindenki láthatta városuk vidékén is ezen homokzivatár maradványait, a melyeket azonban a délutáni áldott jó pász-tás eső a földre sodort és hozott városunknak is hűvösebb, tisztább levegőt, mint a milyent eddig élvezett a város lakossága.

* **Csendélet** a Rákóczi-utcán. A kit a véletlen arra kárhoztattott, hogy a „Rákóczi“-utcán lakjék, az meg van verve a falusi lakás összes misériáival. Már kora hajnalban még alig pitymallik, öreg, kiszolgált kakasok ébresztési versenyt rendeznek Krasznán innen, Krasznán túl, egy hogy egy némely kis lány az ijje delemtől az úgy párnái közt majd elájul . . . hogy hát mit is akarnak azok a kakasok? Alig hogy elné-mul a kakaszó, megszólal a G. H.-né gőzmalában az a fül és idegbántó síp, a mely nem tudjuk mi célra és mi okból, hosszan, elnyújtva nőg, zokog, sir, mintha nem lenne a garaton semmi . . . avagy az álmos mol-nárlegény füle gyönyörködik a zenében is? Kér-jük a rendőrséget, hogy szegje kedvét e mulatságának. Már világos van! Jön az időmtalan oláh biva'yhajtó. Egy otromba kürt a kérges marokban és bocsát belőle otrombább otrombább hangokat a világba . . . Az-előtti ez nem volt . . . most az is van. A városi gazda hozassa be a pattogatást . . . ez tűrhetőbb baj. „Hajtsd ki a disznót“, ordítja egy ökölnyi kölyök, a mióta a „Nye hu te“ öreg hang elkerült a konda mellől. Mi-kor már a nap kisüt a tükör a kis temető alatti hós-tákban, felkerekednek a Janók és Mi-ók. Éhes has, nagy tüdő, és rengetegül tágra nyílt nagy torokkor ordítja: „Fazikot drótoztassanak asszonyok.“ Ennek is lakat kell majd a szájára, valamint a disznóhizlalda fehér kutyájának is, a melyik mindenkit megtámad, a ki a soron megy. Jó a gyerekcsírás, timár-bűz, sertés-illat, de erről majd a jövő számban.

* **Tanodai értesítés.** A nagyváradi kir. jogakadé-miában a beigtatások és beiratások az 1890—91. tan-évre f. évi szeptember 1—11-ig bezárólag eszközöl-tetnek, még pedig az igazgatónál 1—8-ig, az egyes taná-rok külön névjegyzékébe legkésőbb szept. 11-ig bezáró-lag, ezen napon túl a főlvetel csak külön engedély alapján történhetik. A tandíj előzetesen befizetendő, vagy amennyiben a joghallgatók a felmentésre igényt tarthatni vélnék, az ez iránti folyamodványok a tanári karhoz címezve, mindjárt a beiratáskor az igazgatónál benyújtandók. A tandíj annyi forint, a hány óra hallgat-tatik hetenkin, a legalább 20 óra hallgatandó. A pót és ismétlő vizsgálatok f. évi szept. 9-től 13-ig tartatnak. A Veni Sancte szeptember 15-én lesz, a nyilvános elő-adások szept. 16-án kezdetnek meg. Kelt Nagyváradon, 1890. aug. 28-án. Az igazgatóság.

* **A közérdeknek** véllánk szolgálatot tenni az alábbi alispáni hirdetmény által: 12704—1890. kig. szám. Szilágymegye alispánjától. Hirdetmény. A közutak-ról és vámokról szóló 1890. I. t. c. 22. §. rendelkezéséhez képest ezennek közhírre teszem, hogy Szilágymegye-nek, a törvényhatósági utak építési, kezelési és fenntartási kiadásairól, valamint az ezen kiadások fedezési módjáról, illetve a bevételekről 1891. és 1892 évek-re egybeállított közmunkaköltség-előirányzatát a vármegye közigazgatási bizottsága folyó évi augusztus 11-én tar-tott ülésében előkészítvén, a költség-előirányzat Zilahon,

a vármegyei központi közigazgatási irodák 1890. évi augusztus hó 31-ik napjától kezdve 15 napig, vagyis folyó évi szeptember hó 15. napjáig bezárólag közszem-lére kitétik. Ezen határidő alatt az előirányzat ellen bárki felszólalhat a észrevételeit melyek a vármegye öszi rendes közgyűlésén, az előirányzattal kapcsolatban fognak ellátatni irában foglalva hozzám benyújthatja. A költségelőirányzat tárgyalásáról szóló 751—890. sz. közhir. bizotts. határozat minden város polgármesterének és minden járás fő-zolgabírójának megküldetvén, az ott betekinthező. Ezen határozattal kapcsolatban tájékozá-sul még az alábbiakat teszem közhírré. 1) Azokra nézve, kik az állami adó alapján róják le utadót tarto-zásukat, az 1890. évre kirótt állami utadónak 10% a fizetendő utadót címén. Az utadót minimumot fizetők-re nézve egy igaz napszám 3 frtban, 3 kézi napszám 1 frt 50 krban állapított meg. 2) Ezen az alapon az ut-munkaköltségvetésben a bevétel évi 119,393 frtban, a kiadások összege 118,634 frtban állapított meg. 3) Az előbb említett kiadások az alábbi tételek szerint oszlanak meg: a) személyi járandóságok 5340 frt; b) dologi kiadások 1310 frt; c) utépítési fenntartási és felügyeleti költségek 64,857 frt; d) új utak és hidak építése 7397 frt; e) helyi érdekű vasut kiépítéséhez való hozzájárulás címen 31,376 frt; f) utalapot terhelő egyéb tartozások 4500 frt; előre nem látott kiadások 1500 frt, összesen 119,279 frt, mely összeg a közigaz-gatási bizottság idézett határozatával 118,634 frtra szállított le. Végül megjegyzem, hogy a mennyiben a közigazgatási bizottság által előkészített s megállapított költségvetés felett, a netán benyújtandó felszó-lamásokkal együtt a vármegye bizottsági közgyűlése határoz, ennek határozata az 1886. XXI. t. c. 7. §. ér-telmében annak idején fog kihirdetett. Zilah, 1890. évi aug. 26. Szikszai Lajos, kir. tanácsos, alispán.

Közzgazdaság.

1890. augusztus hó 29-én tartott hetivásár for-galmi kimutatása. (Közép számítás szerint.)

		Közép ár osztár ért	
		frt	kr.
Tiszta buza	—	5	20
Kétszeres	—	4	80
Rozs	—	3	50
Kukorica	—	4	60
Zab	—	2	20
Burgonya	—	1	80
Száz klgamm szalonna	—	56	—
Egy „ „	—	—	60
Egy „ marhahús	—	—	30
Egy „ di-znöhts	—	—	36
Száz „ só	—	8	24
Egy „ só	—	—	10
Száz „ széna	—	4	—
„ „ szalma	—	2	80
Négy köbméter tűzifa kemény	—	5	—
„ „ „ puha	—	4	20
Egy liter szesz 36 fokú	—	—	36
„ „ borsó	—	—	40
„ „ lenese	—	—	12
„ „ paszuly	—	—	07

C S A R N O K.

Mikor az akác virult.

Irta: *Nina.*

(Folytatás.)

IV.

Mióta a nevelő a házhoz jött, oly jól esett neki, ha ebéd, vacsora alkalmával rá nézhették a szép férfira. De valami volt a nevelőben, a mi őt néha-néha bántotta. A nevelő kerülte Pálmát. Ke-rülte a séták alkalmával, a salonban, a parkban, sőt nagy ritkán nézett rá az asztalnál is. És azonkívül gunyos megjegyzéseket tett Mathildra, az ő „barát-néjára“, ha nem volt jelen. Ez a közöny sértette Pálmát, bántotta a hiuságát . . . mert a tükör azt mondta neki, hogy ő gyönyörűen szép és boszan-totta a gunyos mosoly . . . de azért mégis ünne-p-számba ment az, ha a nevelő ragyogó fekete sze-mei néha-néha Pálmán akadtak meg; valami dele-jes meglepet érzett Pálma a vérében e tekintetre. Iz-gatott lett, elpirult és rendesen, ha lehetett, eltűnt a nevelő környezetéből. Ez így tartott soká, soká, a mig ő nagy leánynya fejlődött.

Mióta a nevelő eltávozott, Pálma változást vett észre a nevelőn; feltűnő módon kereste Pál-mát a magános találkozásra. Hosszu órákon át áll-tott az ablaknál és mereven nézte Pálmát a kerti lak ablakából; az alatt az idő alatt, mig Andor írásbeli feladatait készíté, vagy könyv nélkül ta-nult, mindez ideig ő is olvasott, de ezentul kezdve az ablaknál szivarozott . . . és nézte Pál-mát . . .

Pálmának ez jól esett . . . hiusága ki volt elé-gítve . . . és a mit oly sokszor már leírtak . . . bi-zony itt is megtörtént . . . a házi leány a nevelőbe szeretett . . . Ésrevette ezt Széni Margot is, a mama. De ki tudja . . . az anyai szeretet, vagy az ifju ember iránti rokonszenv volt-e oka, elég az hozzá, ő nem háborgatta Pálmát érzelmei világá-ban . . .

A 8-ik év tavaşa köszöntött be. Széni fla érettségét hozta szóba és azt, hol óhajtana Vértés Gyula azontúl tanítani? Neki van egy képviselő ismerőse, a ki Pesten a közoktatásügyi bizottság tagja, hátha tehet valamit? Vértés Gyula elpirult és szemeslütve azt felelte: „Már pályáztam és a k . . . i reáliskolánál biztosítva van részemre a katedra.“ Széni örömet fejezte ki . . . és ezzel a dolog véget ért. Andor az érettségit is letette, a nevelő eltávozott . . . de magával vitte Pálma lel-két. Hogy mi is történt a két utolsó hónap alatt? Azt nem tudta senki, csak Pálma és a nevelő.

V

A nevelő valamit hallott a delejes alvásról, a deljes álomról, hypnotismusról és ezen új titkokkal teljes tudomány szakmájába vágó könyveket meg hozatta Berlinből és Párisból. Tanulta, olvasta . . . és elhatározta, hogy gyakorlatilag is kísérletet tesz, és a medium Pálma lesz . . .

Május közepe táján az ifju Széni Andor felkiált a nevelőhöz, hogy a lovak nyergelve vannak. De Vértés Gyula lassu léptekkel kilép a verendára s azt mondja, hogy ő beteg, ma nem megy lovagolni, kísérje el a lovasz Andort. És a nevelő otthon ma-radt. Majd lesétált a parkba, a hol nemsokára meg-találta kit keresett . . . Pálmát. Társalogni kezdett vele, majd oda terelte a dolgot, ki bír hosszabb időn át egy tárgyra nézni, úgy, hogy a közben valakire gondol. Pálma letette a himzést, mamája fel-alá sétált egyik rokonával s nem sokat törődött a leánynyal, hogy az már tíz perc óta felfelé irányi-tott tekintettel nézi a nevelő hogyes fűnyes végű rajzóját.

Pálma érezte, hogy valami ólomszerű súly nehe-zedik pilláira majd ájulásszerű álom fogta el, és a nevelő szigorral teljes tekintettel kérdezte: „Tud-e engedelmeskedni nekem.“ Pálma tehetetlenül felelte: „Igen!“

Majd felderült a nevelő arca és kérdé érelem-teljes hangon: „Pálma, vonzódol-e hozzám, tudnál-e szeretni?“ A szűz elpirult . . . küzdött . . . majd sugta: „Igen, oh nagyon.“ Vértés azután végig vont a kezét a leány homlokán . . . majd a háta mögé állt, egyet lehelt Pálmára, és kezével feléje legyintve . . . nesztelen léptekkel eltávozott . . . Pálma mintha álomból ébredt volna fel, alig emlé-kezett a mi vele történt, nem is hitte, hogy a nevelő volt itt . . . de később mégis kételkedett, midőn a mamával látta visszatérni . . . valóban pedig meg volt győződve, hogy ő elaludt, a nevelő pedig arra ment, de mintha nem is vette volna észre, elhaladt mellette. Ez volt az utó sugallat eredménye. A ne-velő gunyorosan mosolygott s maga elé sugta: „Pálma jó medium!“

VI.

És ezen nap óta Pálma alig bírta kiállni Vértés Gyula merev, fényes szemének tekintetét. A gyöngéd nő finom id-gzete meghódolt a férfi erős akaratercének. A lelki világ titkai közé tartozik, de tény az, a hányszor a nevelő az ebéd alkalmával azt akarta, hogy Pálma vele találkozzék, a leány önkéntelenül a park azon része felé indult, a hol Gyula ült; ha azt sugallta, hogy Pálma tekátsen ki az ablakon este 10 órakor, vagy éjtélkor . . . a leány felkelt, mintha delejes álomerő emelte volna, oda ment az ablakhoz, és a kerti lak egyik háló szobájának ablakánál ott állott a nevelő, merev tekintettel bámulva Pálma alakjára.

A leány érezte, hogy ígézet alatt áll.

És ez ígézet ereje napról-napra nőtt. A mily arányban közeledett az idő, hogy a nevelő el fog távozni a háztól, oly arányban nőtt Pálma szerelme, izgatottsága. Vértés pedig a kétségbeesésig szomorú volt. Bánatos tekintetét oda irányozta Pálmára és a leányt hideg borzongás fogta el . . . lelte a szere-lem hidege . . .

Junius végén ki volt adva a parancs, hogy holnap Győrbe indulnak a lovak. A hintóban tata, Andor és a nevelő elutaznak érettségi vizsgára. Pálma az utolsó éjjel nem tudott aludni. Érezte, hogy az a merev tekintetű nevelő ott jár a park-ban, és pedig az ablak alatt felkelt, kíváncsian ki-tekintett, és valóban ott volt . . . A hold előnté-ezüst fényével az egész vidéket . . . a nagy hárs árnyékában állott Vértés Gyula . . . Tenyerét Pálma felé fordítva hallhatóan mondá: „Pálma áldjad!“ és a leány ott az ablaknál delejes álomba merült. Majd lassan az ablak alá csuszott a nevelő s ismét mon-

dá: „Pálma, te akarni fogsz cimbalmozni tudni és engem kívánsz tanítónak, én akarom.“ És e szavak után eltűnt, kezével felébreszté Pálmát, a ki felocsudva még látta a nevelőt s halkán susogta: „Még is szeret . . . itt járt . . . bucsut vett tőlem . . . kár, hogy eltávozik . . . szegény édes Gyulám!“

Andornak kiválóan jól sikerült az érettségi vizsga. A nevelő visszakísérte, de még az nap este felé elhagyta a técsői kastélyt . . . de nem örökre, pedig oly formán bucsuzott, hogy örökre.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Társ-szerkesztők:

Csák Alajos és Szentimrei István.

Hirdetések.

Kereset.

Egy bankintézet keres mindegyikét, törvényileg engedélyezett sorsjegyek részletfizetés melletti eladására. Igen előnyös jutalék feltételek. Ajánlatok B J jegy alatt GOLDBERGER A V hirdetési irodájához. Budapest, váci-utca 3-6 9. sz. — intézendők

Hirdetmény.

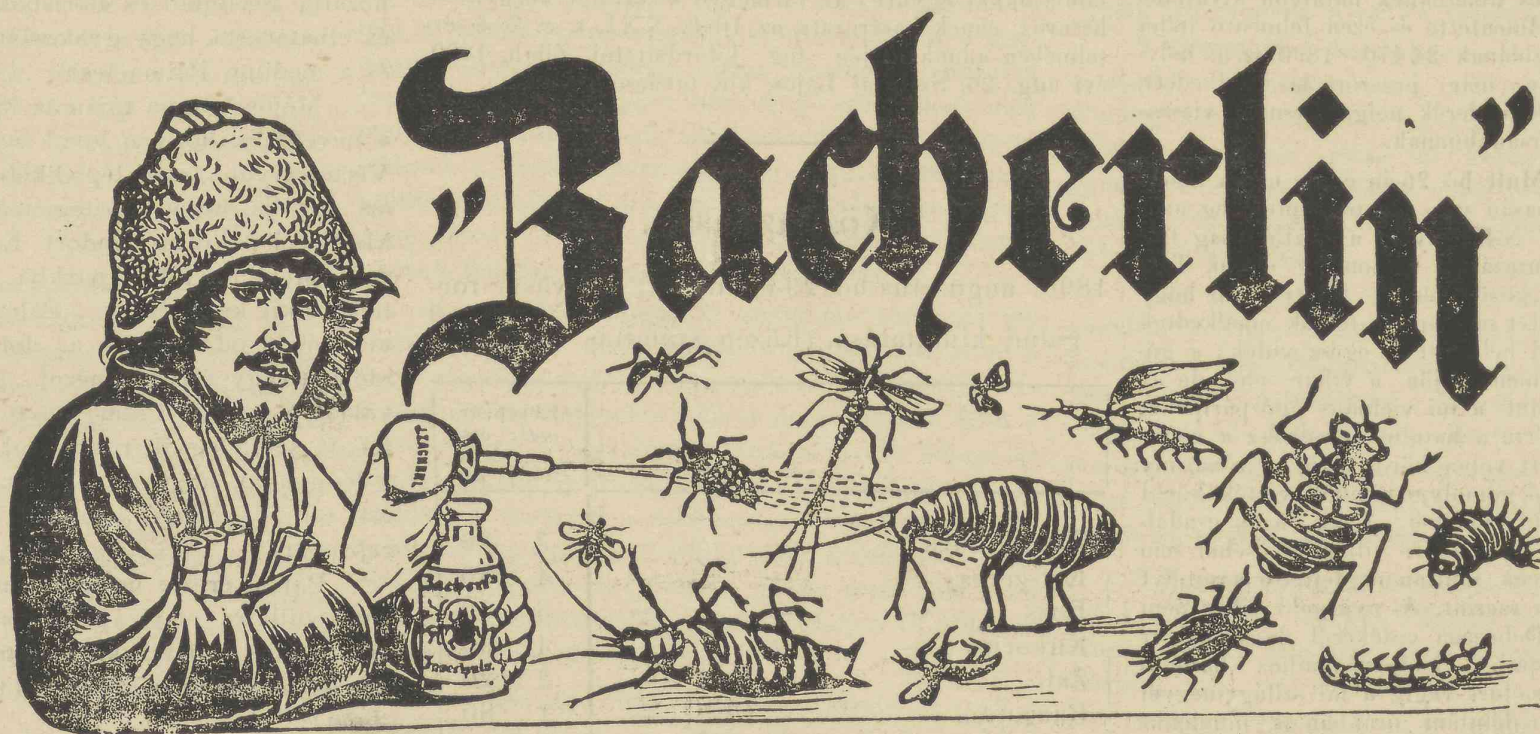
A hadacsóni közbirtokosság tulajdonát képező s Badaacson község határán fekvő erdők ez idei makktermése folyó évi szeptember 12-ik napján d. e. 10 órakor Szilágy-Somlyón, a szolgabírói hivatalban nyilvános árverésen el fog adatni.

Sz.-Somlyó, 1890. aug. 30.

Ajtai Albert,

birtokossági elnök.

A mintegy 20,000 üzletben árusított és az ártalmas rovarok ellen mindenütt legjobb szernek ismert

ismét olcsóbb lett. A valódi palackok J. ZACHERL nevével vannak ellátva s egy palack ára 15 kr, — 30 kr, — 50 kr, — 1 frt. — Kapható: Sz.-Somlyón Ruszka Ignac és Fábry József uraknál. — Sz.-Csehben: Donogán Albert urnál — Tasnádon: Dulka Elek urnál. — Zilahon: Bikfalvy testvéreknél. — Zsibón: Harmath Márton urnál.

12-12

Van szerencsém tisztelettel tudatni, hogy már 10 év óta fennálló üzletemhez a neutitseni, weiskircheni, bécsi és honi kész

fa- és vasbutor raktárt rendeztem be,

illetve erre belföldi és külföldi elsőrendű bútorgyárosoktól képviselőseget Szilágy megye és vidékére vettem át, midőn erről van szerencsém tudatni, szívesen meghívom a T. vevő közönséget, szükség esetén rendelvényeiket nálam megtenni. Butorszövegetek garnitúrákhoz legnagyobb választékú minta colectióim vannak rendelkezésre; elvállalok szilárd munkával ellátott butorokra berendezéseket, háló, ebédlő és szalon szobákhoz, kávéházak, nyaralók, fürdők, stb-re.

Az árakat direkt első forrásból, a gyárból küldetem meg kívánság szerint, vagy helybeli raktáramból vehetők át; a fizetések megegyezések mellett hitelidőre, vagy részlet lefizetés mellett is történhetnek. Készpénzfizetésnél pénztári engedményt nyújtok, mely vétel összegétől függ: vidéki vagy távolabbi városokra a minta colectióit szívesen beküldöm, valamint költségkiszámitással is szolgállok; kívánság esetén megbízottamat a minta-collectió bemutatása végett s költségkiszámitás megtételére szívesen küldöm; megjegyzem, hogy butor behúzó kelméket legdivat-abb Jute, rips, gobelin, selyem, arany szövés, bársony, plüsch és zsenillenbe méter számra is szolgállok és ebből egy nagy minta colectióval rendelkezem.

A butorok kiállítása úgy minőségben, mint művészi kivitelben kifogástalan s azok jóságáért a gyárosaim régi jó hírneve, nagy kiviteli képessége garantíroz s nemesak versenyképes olcsóbb árak, mint sok nagyvárosi, de a munka művészi kiállítása és tartósága felülmúlja ezeket. Megjegyzem továbbá, hogy úgy olcsóság tekintetében, mint művészi és masszív kiállításra nézve felülmúl sok nagyvárosi bútorgyárosok készítményeit, és azon nagy előnye van a tisztelt megrendelőknek, hogy minden egyes darab butorokról személyes meggyőződést szerezhet anélkül, hogy erre előleget is adna. Gyárosaim nem hirdetik magukat, de szükségök sines reá, mert gyárosaim esküsznek kereskedők által képviseltetik magukat. — Nádbutorokról és székekről, valamint zongora, cimbalom, vas pénzszekrények és varrógépekről külön gyári árak.

Vaspénztárak 50 frttól feljebb, varrógépek 24 frttól feljebb, zongorák 280 frttól feljebb, — nádszékek 2-10 frtig, — garnitúrák 60-700 frtig, — pulitíros siffon darabja 20-150 frtig, — pulitíros ágyak darabja 10-75 frtig, — pulitíros kredenc darabja 20-175 frtig, — pulitíros mosdó asztal darabja 15-75 frtig, — consol tükkör márvánnyal, darabja 20-240 frtig, — író asztal darabja 10-120 frtig és még magasabb árak mellett is, ében fából, gyöngyház, elefántesont vagy más értékesebb berakásokkal és művészi faragványokkal. — Szíves megrendelésüket kérve, — ajánlom magamat,

FÁBRY JÓZSEF,

városház- és színházzal szemben Szilágy-Somlyón.

Egy félszázad óta hírneves és elismert teljesen ártalmatlan szépítő gyógyszer, mely fiatal, üde színt kölcsönöz, az arcbőrt minden kiütésektől óvja. — Egyedül valódi dr. Schihuvsky-féle **arckenőcs, mosdóvíz, szappan**, gyors és kitűnő hatásának bizonyult be szeplő, májfolt és minden bőrküüések ellen. Postai rézküldés naponta az ország minden részébe szállítatik. — Egy nagy tégely valódi 75 kr, egy kis tégely 40 kr, egy darab szappan 60 kr. — Raktár FÁBRY JÓZSEF divatárú és illatszerek üzletében Szilágy-Somlyón, városház és színházzal szemben.

3-12